

Viết Cho Giới Trẻ: Ý Nghĩa Của Ngày Quốc Hận 30/4

GS.Trần Thủy Tiên



Nhân Ngày Quốc Hận 30 Tháng 4 sắp đến, trước hết xin nhắc giới trẻ sinh sau năm 1975, một ý nghĩa quan trọng mà nhiều em vẫn chưa biết: Ngày Quốc Hận là ngày buồn thảm, vì đó là ngày mà chúng ta, những người Việt ở Miền Nam Việt Nam, bị mất đất nước vào tay cộng sản Bắc Việt tàn ác, từ Hà Nội, bằng sự xâm lăng bạo lực và bất hợp pháp của bộ đội Miền Bắc vào lãnh thổ tự do của dân Miền Nam, năm 1975. Tóm tắt, Ngày Quốc Hận 30/4 là Ngày Mất Đất Nước, nói rõ hơn là Ngày mất nước Việt Nam cộng hòa, của tất cả những người Việt yêu tự do, nhân quyền, dân chủ, và hòa bình.

Vậy mà, có những em sinh viên ở Mỹ còn tụ tập thành nhóm, để ăn uống, vui chơi, và nhảy múa, ngay trong ngày và đêm 30/4, như đã thấy trong các năm qua. Năm nay, xin các cha mẹ nhắc nhở và giải thích cho con cháu hiểu về ý nghĩa lịch sử của Ngày 30/4 đau buồn này, vì sau ngày đó, vào khoảng nửa triệu dân Việt ở Miền Nam đã bỏ mình trên biển Đông do vượt biển.

Tôi mong các phụ huynh người Việt vẫn còn nhớ để dạy con cháu một câu tục ngữ Việt thông thường đã được phổ biến trong các trường học Miền Nam của chính thể Việt Nam Cộng Hòa, trước năm 1975: Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ. Chúng ta nghĩ sao khi thấy loài ngựa biết chia sẻ nỗi đau cho nhau và biết cư xử với đồng loại của chúng tốt hơn con người cư xử với nhau? Sự hy sinh can đảm và đầy nước mắt đó của nửa triệu đồng bào vượt biển, đã Thức Tỉnh Lương Tâm của Liên Hiệp Quốc. Nên Cao Ủy Tỵ Nạn của LHQ



đã lo chi phí cho các Trại Tỵ Nạn Cộng Sản (CS) được dựng lên trên các đảo ở Phi Luật Tân, Mã Lai, Nam Dương, Thái Lan... vào khoảng các năm 1978-1988, để đón nhận những người Việt Tỵ Nạn đến sinh sống tạm thời ở đó.

Hình ảnh vượt biên, chìm ghe.

Rồi những người Mỹ có lòng tốt và Quốc Hội Mỹ đã kêu gọi được chính phủ Mỹ chấp thuận cứu xét giấy tờ cho người Việt Tỵ Nạn CS được định cư với cuộc đời mới ở Mỹ. Dần dần, các nước Tự Do khác trên thế giới cũng ủng hộ và cho phép chúng ta định cư trên đất nước họ, với lý do tỵ nạn chính trị, như: Úc, Gia Nã Đại, Pháp, Đức, Anh, Tân Tây Lan, Bỉ, Đan Mạch, Na Uy... Đồng bào của chúng ta đã chết cho chúng ta được sống. Vậy nữ nào bây giờ, cha mẹ, những người Việt tỵ nạn trước đây, thản nhiên (hoặc vô tình không biết) để cho con cháu mình tụ họp, vui chơi, nhảy nhót trong các buổi tối, gần Ngày Quốc Nạn 30/4?

Kể đến, tôi muốn các em biết điều quan trọng thứ hai đã xảy ra vào hai năm 1988-1989: Tổng Thống Hoa Kỳ Ronald Reagan đã hoàn thành một việc vĩ đại, giúp các tù nhân chính trị của Miền Nam, đang thống khổ lúc đó, do bị kỳ thị và bị đàn áp bởi sự độc tài của chế độ CS độc đảng trong nước. Năm 1988, Tổng Thống Reagan đã ký lệnh cho phép tất cả các Quân, Dân, Cán, Chính, của VNCH, thuộc mọi cấp bậc và trình độ (đã bị tù tập trung khổ sai, ít nhất 3 năm trở lên, dưới chế độ CSBV) và gia đình của họ, được nộp giấy tờ xin đi Mỹ, hợp pháp. Nghĩa là, họ và gia đình, không phải đi trốn bọn công an VC một cách lén lút, đầy nguy hiểm, bằng cách vượt biên như đi bộ qua Thái Lan, Cam Bốt..., hoặc vượt biển với những con thuyền nhỏ bé như một chiếc lá mong manh và chết trên sóng biển đại dương nữa.



Trước đó một năm, vào năm 1987, nhiều Nghị Viên của Quốc Hội Mỹ thuộc cả hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ, cùng với Phụ Tá Bộ Trưởng Ngoại Giao lúc đó, là ông Robert Funseth, đã nỗ lực hoạt động như những người điều đình để trình bày Nghị Quyết 212. Khi họ mang nội dung của Nghị Quyết này đến thương lượng với VC trong việc thả tù chính trị của VNCH đang bị hành hạ trong các trại tù tập trung khổ sai (mà VC gian manh gọi là "học tập cải tạo") thì bị VC chống đối mãnh liệt. Đảng CS Hà Nội nói rằng: "Không, chúng tôi không thả. Nếu thả hết bọn tù chính trị và tù quân đội VNCH này ra thì chúng đứng lên làm loạn cả nước, làm sao đảng cai trị dân được? Nước Mỹ của các anh có dám nhận hết tụi tù (dơ dáy)

này qua Mỹ không thì chúng tôi mới thả...”

VC không ngờ TT Reagan đã nhanh chóng xác nhận là Mỹ sẽ nhận các tù nhân VNCH vào nước Mỹ ngay, vậy VC cứ thả họ đi. Nhờ vậy, một hiệp ước thỏa thuận đã được ký ngày 30/7/1989 bởi Hoa Kỳ và nhà cầm quyền VC. Nghị Quyết 212 hợp pháp đã giải thoát khoảng 300.000 tù nhân chính trị, và cùng với gia đình, họ được rời khỏi Việt Nam để định cư ở Hoa Kỳ.

Rõ ràng, đối với các cựu tù nhân chính trị VNCH: sau cơn mưa, trời lại sáng. Hãy hy vọng và cầu nguyện, ngay cả khi chúng ta bị phản bội, đang thất bại, hoặc gặp hoạn nạn... Tất cả rồi cũng trôi qua với cuộc đời tạm thời này ... Và hãy tin rằng những ai làm việc cho chính nghĩa và nhân nghĩa, sẽ có cơ duyên hội tụ và ủng hộ nhau để thành công.

Viết Cho Ngày Quốc Hận 30/4
GS TRẦN THỦY TIÊN – M.S.